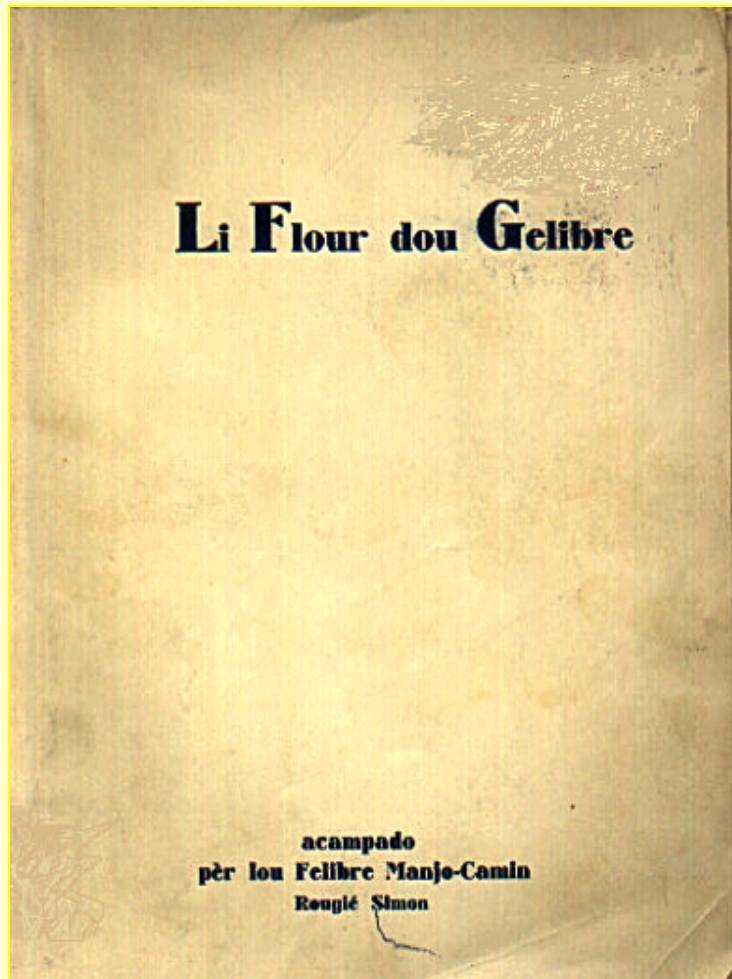

Roger Simon

**Li Flour
dóu Gelibre**

C.I.E.L. d'Oc

Centre International de l'Écrit en Langue d'Oc

3 Place Joffre, 13130 Berre L'Étang

<http://www.lpl.univ-aix.fr/ciel/>

LA BEGUDO

Ah! mi bèus enfant, la vihado qu'en aquelo bello niue de Sant Sivèstre nous acampo davans lou fiò, me n'en ramento uno qu'antan festejerian, lou got en man emé moun vièi coulègo Pau (sabes tu, Paulon, èro toun peirin) que mouriguè i'a'n parèu d'an. Erian jouine, boudiéu, d'aquéu téms e amavian de turta lou got, de rire e de galeja; pièi quand, un briset s'erian encigala, nous arribavo de n'en dire e de n'en faire que tubavon! Mai aquelo que vous vau dire, vesès, me la remembre encaro, que l'aerien pou scu paga.

Adounc i'avié bèu tèms qu'au vièi reloge dóu Suquet, la miejo-niue avié pica nous pausant sus l'esquino l'invesible fais d'un an de mai, quouro lou patroun dóu café Erman, aquéu sabès, que fai lou cantoun dóu quèi Sant Pèire e de la carriero de Frejus, nous boutè deforo (fau que vous digue qu'es à Cano que restavian d'aquéu tèms). Pàuri nèsci qu'erian. En l'ounour de l'an mort, emai pèr saluda l'an nòu, avian begu talamen que s'erian encigala. Que voulès, sentian la vido que rajavo dins nòsti courado e avian fe dins l'aveni. Ah! l'aveni; pèr nautre noun èro encaro, d'aquéu tèms benesi, lou draïou qu'entre li cros, coundus au cementèri e que chasco piado acourchis d'à cha pau! Nàni! èro uno bello draïo enflourido e, simplamen, coume noun ié vesien de finicioun pensavian que n'avié ges!

Entristesesi que noun-sai de trepeja lou caladat souto li aubras dis Alèio e regretous dins la frescour de la niue, dóu lume e de la michour dóu café, emé proun peno, se gandiguerian sus la restanco ounte s'arnejon li pichot batèu dis isclo e li bèlli nau, blanco e lusènto, que l'ivèr, ansin qu'un vòu de gabian se venon assousta dins noste barcarés. Avançavian toujour à travès di courdage, dis escalo e di barralet d'essènci, dóu tèms que bressa pèr lou trespír de la mar, li batèu fasièn gingoula sis amaro e que lis erso brounzinanto turtavon li roucas de la restanco. Arriberian enfin au rode ounte venon descarga li lahut troupezian, quau la sablo de Sant Rafèu e li téulo de Frejus, quau li caladat de l'Esterèu o li fusto di Mauro, quau enfin li barriéu dóu vin dóu Goufre. E subran, à moun coustat, noun ausissènt plus lou respír de Pauloun, me revirère. Dins un cop d'iue veguère lusi lou fiò verdau dóu signau de mar au mitan de la passo e de l'autre bord lou fiò blanc dóu fare e li lume aliuncha de La Bocca, pièi li dóu quèi Sant Pèire, dóu Suquet e dis Alèio, que se rebalant dins l'aigo negro dóu barcarés, dansavon coume d'estello à l'entour d'uno luno qu'èro lou cadrant dóu reloge. Veguère tambèn arresta ras dóu quèi Pau, badant aquest espetacle. Adounc iéu:

- Ho! cridère, siés-ti fòu de resta-qui, Pauloun, que t'enclusclara de segur l'aigo mouvedisso.